

Отже, інститут сурогатного материнства має ряд недоліків, які б можна було б усунути прийнявши окремий нормативно-правовий акт, а також створити державне фінансування сурогатного материнства, яке б вирішувало питання безпліддя у жінок. Сурогатне материнство дуже складний метод репродукції і тому вимагає комплексного підходу до вивчення.

**Бібліографічні посилання:**

1. Сурогатне материнство в Україні: проблеми правового регулювання. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9691/Мати%20й%20мачуха.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
2. Медичний центр «МАТИ ТА ДИТИНА». URL: <https://mdclinics.com.ua/ceny/>
3. Проблеми правового регулювання сурогатного материнства. URL: <http://babich-law.com/ua/presentation/publications/259-prav-regulyv-syg-mat>

**Маляренко Софія Андріївна,**

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

**Засуцько Сергій Станіславович,**

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач сектором правового забезпечення Управління патрульної поліції в Черкаській області,

*Науковий керівник:*

**Нагорна Олена Олександрівна,**

викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

## **ПРОБЛЕМИ КОДИФІКАЦІЇ У ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Здатність людини до мислення та праці є однією з ключових відмінностей серед інших нині відомих людству живих істот. Праця людини спричиняє могутній процес еволюції середовища існування людства, проживання, засобів для задоволення своїх потреб та спрямована на виробництво товарів, послуг, покращення комфорту життя.

Людство в процесі своєї еволюції пройшло незлічену кількість етапів еволюції ринку праці, відносин роботодавців та працівників, умов праці, розрахунку заробітної плати: від первісного розподілу праці, феодалізму до цивілізованої стадії трудових відносин.

У сучасному, модерному світі саме законодавству відведене основоположне місце у питаннях регулювання трудових відносин, тому саме дана тематика є актуальною у сфері трудового законодавстві.

Тематики кодифікації трудового законодавства у тій чи іншій мірі торкалися у своїх наукових працях різні вчені, серед яких варто виділити наступних: Н. Болотіна, І. Борщевський, В. Венедіктов, К. Горшенін, А. Граціанов, Д. Журавльов, М. Іншин, І. Кисельов, О. Кузніченко, І. Лаврінчук, А. Лушніков, О. Олійник, Н. Оніщенко, В. Опришко, Н. Пархоменко Н. Хуторян та ін.

Одним із вирішальних напрямів сучасної державної політики є реформування внутрішнього законодавства з метою наближення його до світових стандартів правового законодавства демократичної країни. Особливого значення в цьому зв'язку набуває проблема кодифікації трудового законодавства, яка дозволяє будувати його на єдиних засадах. Кодифікація трудового законодавства полягає у корінній переробці чинних нормативних актів у сфері регулювання трудових і пов'язаних з ними відносин. Це спосіб якісного упорядкування

## РОЛЬ ПРИВАТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ

законодавства, забезпечення його узгодженості і компактності, а також відповідності його норм сучасним нагальним потребам розвитку суспільства. Адже реформи в державі не зводяться лише до перебудови нормативно-правової системи, а й включають в себе зміни в розумінні права, в правовій свідомості і мотивації. Тому першочерговим завданням кодифікації трудового законодавства повинно стати узгодження трудового законодавства з міжнародними нормами про працю, закріплення основних принципів трудового права, які б відповідали об'єктивним закономірностям сучасного розвитку системи трудових і пов'язаних з ними відносин [1].

Надзвичайна складність нашого законодавства, а значить, і труднощі при користуванні ним викликані великою кількістю нормативно-правових актів. Тому цілком зрозуміло, що без належного впорядкування законодавчого масиву шляхом систематизації користуватися ним досить важко. А якщо взяти до уваги, що кількість правових актів з кожним роком зростає, то, зрозуміло, пропорційно зростають і труднощі при їх застосуванні.

Закріплена Конституцією України переорієнтація ролі держави стосовно пріоритетності людини і громадянина вимагає створення правової бази, звільненої від застарілих та колізійних норм, дублювання, не переобтяженої нормативно-правовими актами тимчасової чи локальної дії, а головне такої, що містить достатню кількість призначених регулювати сучасні суспільні відносини актів, перш за все законів, які перебувають у певному системному взаємозв'язку, є ефективними і зрозумілими, ручними у користуванні не лише для фахівця, а й для пересічного громадянина. Мова йде про необхідність вдосконалення існуючого масиву нормативно-правових актів, передусім законів, шляхом науково-обґрунтованого їх опрацювання з урахуванням потреб нашого життя. Як підтверджує світовий досвід, оптимальний шлях досягнення цієї мети - надання законотворчому процесу системного характеру [2].

Отже, на сьогоднішній день існують ряд проблем, пов'язаних з кодифікацією трудового законодавства, зокрема щодо його застарілості, відсутності чіткої ієрархічності та розгалуженості. Дані проблеми можуть бути розв'язані плідною роботою Верховної Ради України, зокрема прийняттям нового, сучасного Трудового кодексу та систематизації трудового законодавства щодо загальних та спеціальних категорій осіб. У прийнятті нового акту необхідно розглядати не тільки внесок законодавця, а й наукових закладів та практиків діяльності даної сфери.

### **Бібліографічні посилання:**

1. Вишневецька С. В. Методологічні проблеми кодифікації трудового законодавства України. Сучасні проблеми трудового та пенсійного законодавства: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Харків, 27 листопада 2015 р.); за заг. ред. К. Ю. Мельника / МВС України, Харківський національний ун-т внутрішніх справ. Х.: ХНУВС, 2015. С. 28–31.
2. Нагребельний, В. П. Систематизація законодавства України: проблеми і перспективи. *Держава і право. Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки*. 2003. Вип 21 (2003). С. 5-8.

### **Манойло Олег Олегович,**

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

*Науковий керівник:*

### **Нагорна Олена Олександрівна,**

викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

## **СТЯГНЕННЯ АЛІМЕНТІВ З НЕРЕЗИДЕНТА**

Шлюб – це створення нової сім'ї, проте не завжди він довгий та щасливий. Розлучення має спрощену форму, коли немає що ділити або немає неповнолітніх дітей. Коли ж виникає питання